

[Ministeren for kulturelle anliggender]

ske udstyr. Licitationsresultatet – 136,5 mill. kr. – ligger inden for det kalkulerede beløb til disse arbejder. Efter licitationerne har man accepteret de entrepriser, som skulle iværksættes i løbet af sommeren og efteråret.

Byggemodnings- og nedrivningsarbejderne er nu færdige, og de egentlige byggearbejder er blevet påbegyndt efter planen. Entreprenørerne har således afsluttet pæleramning og iværksat arbejdet med f.eks. udførelse af fundamenter for nybygningerne og ombygningen af orkestergrav og handicapelevator. Arbejdet følger de lagte tidsplaner.

Ny- og ombygningen af Det kgl. Teater gennemføres således under overholdelse af de fastlagte tidsterminer og budgetter.

Spm. nr. S 1649

Til *undervisningsministeren* (9/9 83) af:

Ole Vig Jensen (RV):

»Kan ministeren bekræfte, at det ikke er i overensstemmelse med de intentioner, der lå bag vedtagelsen af ændring af lov om specialundervisning (§ 2), som folketinget vedtog i maj 1983, at enkelte amtskommuner pludselig udelukker initiativtagere, der hidtil har forestået specialundervisningen på dette område, og hvis virksomhed i øvrigt er anerkendt i det alment folkeoplysende arbejde?«

Besvarelse (22/9 83):

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Ved lov nr. 259 af 8. juni 1983 om ændring af lov om specialundervisning for voksne ophævedes bestemmelsen i lovens § 2 om, at kompenserende specialundervisning tilbuddet på privat initiativ skal oprettes, hvis mindst 2 deltagere har tilmeldt sig.

Der skete ikke herved ændringer i forpligtelserne over for personer med fysiske eller psykiske handicap for så vidt angår undervisning og specialpædagogisk bistand, idet baggrunden for lovændringen alene var et ønske om at skabe mulighed for en mere hensigtsmæssig tilrettelæggelse af undervisningen og dermed en bedre udnyttelse af de økonomiske ressourcer. Private initiativtagere vil fortsat have mulighed for at oprette undervisning, men således at dette sker efter overenskomst med amtskommunen eller København og Frederiksberg kommuner.

Også jeg finder, at der af private initiativtagere udføres et anerkendelsesværdigt arbejde på dette område, og undervisningsministeriet har derfor som lovet i bemærkningerne til lovforslaget henstillet til amtskommunerne og de to kommuner, at de indgår overenskomst med private initiativtagere, således at de kan videreføre deres undervisningsopgaver. Denne henstilling vil blive gentaget, når ministeriet udsender en ny vejledning om specialundervisning for voksne.

Jeg er således helt enig i, at det ikke vil være i overensstemmelse med intentionerne bag lovændringen, hvis der er amtskommuner, der fortrænger det private initiativ med amtskommunalt initiativ ved at nægte at indgå overenskomster.

På den anden side må man erkende, at skal man opnå det, der var formålet med lovændringen – en mere hensigtsmæssig tilrettelæggelse af undervisningen – kan man ikke forlange, at amtskommunerne og de to kommuner skal indgå overenskomst med enhver, der ønsker det, men jeg kan love spørgeren, at jeg vil følge udviklingen på området.

Spm. nr. S 1650

Til *undervisningsministeren* (12/9 83) af:

Inger Harms (SF):

»Vil ministeren i forlængelse af besvarelse af 24. november 1982 af spørgsmål nr. S 262 oplyse, hvor langt man er kommet i overvejelserne om at inddrage selvforsvar for kvinder under fritidsloven?«

Begrundelse

Ministeren oplyste i sit svar, at man overvejede, hvordan man kunne afgrænse selvforsvar i forhold til judo, jiu-jitsu og karate, idet disse sportsgrene ikke kunne optages under fritidsloven.

Med baggrund i den stigende vold mod kvinder vil jeg foreslå ministeren, at man begynder med selvforsvar for kvinder. For at undgå misforståelser skal jeg påpege, at selvforsvar inget har med vold fra forsvarerens side at gøre. Tværtimod skal man lære at undgå en voldelig situation ved at forudse den og afværge den.

Endelig skal jeg gøre opmærksom på, at de kvinder, der har gennemgået et kursus i